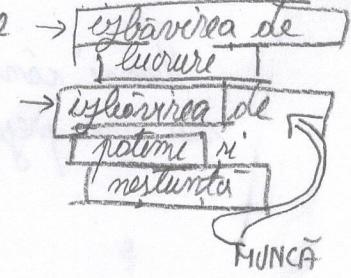

Cuvântul I

Despre apădarea de viață desărăț și despre retragere

Renunțare

VORINTA 2

MUNCĂ

① Bunul și cel mai presus de bunătate, să stocheze Dumnezeu și Imperatul său Nostru (căci este bine să începem scrierea către slujitorii Lui de la Dumnezeu) a cinsit toate fapturile zidite de El cu demnitatea libertății rationale.

Grigorie Nyssa Libertatea este voința sufletului rational câtă să se mizeze înainte voiește.

Grigorie Nyssa Pe aceasta să o îndeplinească să fie câtă să se mizeze numai spre bine, nu să torjim pururea amintirea răului prin gânduri bune.

Libertatea este mișcarea intelectuală, stărirea pe sine a sufletului:

Animalele rationale nu sunt libere. Sunt purtate de foile și nu o poartă
Animalele irationale nu se impotrivesc poftei naturale, ci îndată sunt cuprinse de
o pofte și se mărguiesc spre implinirea ei.

Fapturile zidite → unele sunt prietene Lui
→ altele sunt slugi aderătoare
→ altele sunt slugi meteborice
→ altele sunt slugi cu total entranță
→ altele sunt slugi neputernică (totuși potrivice Lui)

(obs.)

⇒ Omul fiind natural, mai degrabă conduce viața decât e joacă de ea
⇒ Omul când dorește ceea, dacă voiește, are putere să împârceze dorința său să-i deas urmare. Pentru aceasta cele necurățătoare nu sunt nici lăudabile, nici mustrate pe când omul e și lăudat și mustrat.

⇒ Omul este funtă care dispune el însuși de sine, tinând seama în mod liber de legi, dar nefiind supus întregului total unei legi, ca lucrurile și animalele ne constituie natură.

⇒ Omul este într-un anumit sens, mai presus de natură, fiind-o instrument al voinței sale putând-o săptă de Duhul dumnezeesc, și de libertatea Lui cu total superioritate, care înțelege libertatea noastră.

Numele sănătății se face rob patimilor omul devine simplu și pierde a maturitate
sau moare prejos de maturitate, deci, pe de altă parte va fi mult voia sa.

2

Fapturi zidite → prieteme Lui → sunt puncte intelitoare
puncte metrireste în jurul lui Dumnezeu

Fapturi zidite → sluge aderante → sunt toti ce fac, și au facut meobosi
și fară intitare via Lui

Fapturi zidite → sluge metribuie → nu încearcă să îndrănească boala
dar nu au poartă cu aderanță legămintele făcute de El.
sluagă de treabă ⇒ păgirea legii

Fapturi zidite → strâni și potrivici → pe meoredinare
pe nou credință

Fapturi zidite → vrajimăsi → nu numai face respirația poruncă Domnului și au leșodet-o
ci și duc un rozbior tare împotriva celor ce o împlinesc
pe aceasta.

- ③ Tăpturile zidite → prietene
 → bulgă aderante
 → slugi metebnici
 → străini și potrivni
 → vriginoși

or fiecare curvantul potrivit ei

Intimipom re ascultare reprezintă nerădância noastră mâna spre slajitorii
 aderanții și lui Dumnezeu care ne-au selectat ca credinție și ne-au endototat cu credința
la aceasta prin guramile lor și primind de la cunoștința lor tristia urvîntului
și mușind-o în trista și luminosa rugătere, vom atinge-o pe aceasta (tristia) de
înnimile lor netede și albe ca de niste hărți, moș bine zis că de niste tablă buhormiști
și vom zugrăvi în ele urvîntul sau mai bine zis semințele dumnezeiști. Zicând asta:

trista pentru răbdarea și suportarea separărilor ce le încarcă cu smerită la
 rugăț.
 luminosă pentru starea și înțelețea ce le prezintă celor ce au dobândit-o.

SAU
Tristă, pentru cei buni, care nu voie nicidcum să o suporte pentru Dumnezeu
luminosă pentru cei slăbitori și borbăți cu sufletul, care răbdă foale
pentru Dumnezeu și cunosc căt e de mare folosul ei.

④ Smerita rugătere e trista pentru că e însorită de omintirea patătilor
 și de constința micinii proprii
Smerita rugătere e luminosă pentru că are constința mărgăretoare
 a măretiei lui Dumnezeu și a misii lui derăuitoare de viață.

⑤ Dumnezeu este al tuturor

Dumnezeu este viața tuturor celor ce voiesc

Dumnezeu este mîntuirea tuturor

- al intelectilor
- al celor neinvoltate
- al celor sonatori
- al celor bolnavi
- al tinerelor
- al vîrstnicilor

- al celor necred
- al celor ce nu cred
- al celor bapti
- al celor năbrenti
- al celor cinstitori de Dumnezeu
- al celor neainstatori
- al celor nepătimori
- al celor fătimoși
- al călugărilor
- al mărenilor

obs Dumnezeu este cel tuturor, dar este numit aici în chip restrâns "al celor care vorbește"
⇒ Dumnezeu este moștenitor lor.

Cău' intruțat orice om părțea de voie liberă poate să se deudea a vă să-l săba
pe el ca viață, ei totu' au putința să albo' pe Dumnezeu și moștenire și deu' ca viață.
În general, numai "cu confidență și liberă" îl pot avea ca viață, pentru că numai el
pot speria prin confidență lor viață.

Dumnezeu e parosponderea Duminei.

Dumnezeu e na boala Boalei.

Dumnezeu e na schimbarea resurselor și altfel nu poate fi.

„Că la Dumnezeu nu e cointare lo fata." Romanii II

Neinstitoitor de Dumnezeu este cel părțea difilea ratională (cuvântătoare)
→ muritoare

→ care fugă de bunăvoie de viață
→ care socoteste pe factorul sau
cel purărea existent, ca neexistant,

(5) Necinstitor de Dumnezeu este cel care nu este de firea rostională (curvantătoare) muritoare, care fugă de bunăvoie și viață, și socotește pe facțiunile sale, cel pururea existent, ca neexistant.

Nellegit → este cel ce nu a dat făgorâură (mărturisirea credinței) și apoi a negădat-o.

Velginit → este și cel ce nu a dat făgorâură din pricina măruntei
"Zis-a cel nă bun în inimă să : nu este Dumnezeu"
→ anume mai mult material, fapturile decât pe Dumnezeu, ps. II

Călcător de lege → cel care răstălmăcăste legea lui Dumnezeu cu moartea lui suicidă și cel ce socotește că crede, dar se împotrivesc en drui eretic lui Dumnezeu

(6) Credință → este cel ce urmărește Hristos pe căt e un putință oamenilor prin cunoscere și prin forță, și crede cu ocăgitare dreptă și treptăhanita în Rânta Treime.

! O Credința nu este numai un sentiment sau un act de voluntă, ci și o dreptă rugătură despre Dumnezeu cel în Treime.

este credința interioară pe reveleție și pe predarea Bisericii

A crede într-o aberație este o contradicție în sine.

A crede într-un osa-jis Dumnezeu una cu lumea imanentă înseamnă a nu crede,

A crede într-un osa-jis Dumnezeu care nu e ubio supremă interioară
într-o persoană supremă, mai bine jis între trei persoane supreme, înseamnă a
nu crede,

7) Tubector de Dummigen este cel care se face partea de toate cele foresti si foră păcat si care [nu] pregeata de a face după fuziere cele devenite.

Obs Ale foresti ale omului sunt → moșintele lui de a depăsi prin efort liber cele de-l întâlnitice de frumă si de lume,
⇒ facând asta, se forestează de păcat.

8) Infrinat este cel care, petrecând în mijlocul iștelor si curselor, si tulburărilor, se străduiește [sa imite] cu toată puterea jumătatea celor ridicăti deasupra tulburărilor.

9) Călugăr → cel care, într-un material finid, petrec în trepte, rânduie, si stărea funtelor nefructiferi:
→ cel care se teme numai în hotarele si cîinile lui Dummigen
în foaca verdea, în tot locul si lucrul.

⇒ a se teme în ordinea neîngustată de legile naturale
de trupuri si ale lumii

în libertatea dehului si a iubirii

se teme în ordinea nemărginită
a cîinilor sau a ratinilor lui Dummigen

Călugăr → cel ce se-a făcut în pul neîngustat
gura curată
în mîntea lumenelor

Călugăr → reflet spălat de durere
petrec în veghe si în somn între neconținută - pomenire a morții

Călugăr → aujune firea sa unei săli neîncăzătă, si singurul său unel
pase neîntrerupte

silire ⇒ obosirea trupurilor pe care o rabă de bunăvoie uiniciu lui Hristos prin tăgăduirea voii proprii și prin renunțarea voii proprii la oahna cu trupul în păzirea poruncilor lui Hristos.

Prin acesta silire monahii dovedesc că omul se poate ridica cu slăbulul mai presus de forța invârtosată în pacate, că poate covârși obisnuitele rele plenite legi ale fizicii, să poate deveni liber de ele.

- silire → tăgăduirea voii proprii
- renunțarea la oahna cu trupul
- păzirea poruncilor lui Hristos

10

"Retragerea din lume este ferirea de bunăvoie de materie lăudată
și tagadunarea firu pentru dobândirea celor mai prețuși de firu"

"Deoarece în partea sugetatoare a firu sunt legăturile

în iulimea firu este voința de stopinire

în profita firu este intrestarea

Tagăduitor al firu" \Rightarrow cel ce să ridică peste {
 \rightarrow legături
 \rightarrow voință de stopinire
 \rightarrow intrestare}

obs

Siluana
Olad

{ ce ratiunea gândem linile
ce partea sugetatoare dorem linile
ce iulimea sporam linile cîșteazat

(11)

scop:

Totii vei re ac parint de bunavoiie celi ale vietii au facut acesta,
 fara indoielos, fii pentru Imperatia vatoare, fii pentru multimea de pacate
fie pentru dragostea de Iisus.

Iar daca nu au avut in vedere niciunul dintre scopurile amintite
 retragerea lor e fara de judecata.

Dor oricare ar fi tinta la care ajungem, Bunul Omoneitor si
 nevoimilor noastre measteapta.

(12)

Cel ce a ierit din lume pentru a se usura de sarcina pacatelor sale sa
 urmeze pilda celor care sed inaintea mormintelor din afara cetatu si
sa nu ineteze din lacrimile fierbinți, n infocate, si din vailele fara glas
de inimii, pana nu va vedea si el pe Iisus venit si restogolind piatra
 ea invartosata a inimii, si dezlegand mintea noastră, sa pe un alt Lazar
 din legaturile pacatelor si poronind ingurilor: "Dezlegati-l din potine si
 losati-l sa plece spre fericta neputinire!" Iar de nu va face asta, niciun
 folos nu va avea.

rezurearea pacatului → sa urmeze modelul celor care sed inaintea mormintelor din afara
din urma cetatu

→ să nu ineteze din → lacrimi fierbinți

→ lacrimi infocate

→ vailele [fără] de glas ale inimii

→ pana nu va vedea si el pe Iisus venit si restogolind

pista ea invartosata a inimii

altfel niciun folos nu va avea.

si dezlegand mintea ca

pe un alt Lazar din
legaturile pacatelor

si poronind ingurilor

"Dezlegati-l din potine si
losati-l sa plece spre fericta
neputinire"

important

"dezlegă-l din patimii și lăsați-l să plece spre fericiță nepătimire"

Poate înseamnă și piatra încâzătoră, deoarece îmmunată de lacrimile văduvei ale pocăinței.
Cum plâng cei apropiate lângă morținile pe care sunt aflati în ele, o să ne plângem și noi. șeptul nostru mort, și îngropat sub păcate, sub piatra nepăsătoare a lor.

Numele îmmunând această nepăsare prin lacrimi fierbinte facem să vină Iisus și să rostogolească pe deplin acesta piatră sub care stă îngropat sufletul nostru.

Dar piatra acestei poale și socotită și omnia noastră impietrată prin păcatele întărită cu mesinarea lor însă. Invertosarea aceasta vine prin condensarea păcatelor în patimii nu intr-un moment. Acestea au legat libertatea sufletului și totul. Îngerii, nu fiind create din carne iradiază libertatea puternică pe care nu îl și-au postrat-o, treceră și întăresc în noi libertatea, care înseamnă nepătimire.

Nepătimirea nu libertate de patimii ne permite să ne miscăm spre ceea ce e bine spre iubirea de Dumnezeu și a semințelor, cum nu ne permit patimile.

"Dorbește despre plânsul nemînat. Căci după sfântul batran care vorbește, plânsul lucrează și poarte, dar iată că cum zice na el sprijineste și fericiță nepătimire!"

"Să ne nevoim frăților, să rupem de pe noi voulul intamericului, care este putarea, și să vedem lumina pocăinței. Să ne facem ca Harta și Maria, care sunt greaua patimire și plânsul, și care plâng înaintea măntuitorului, să nu ridice pe Lazar, sau mîntea cea legată cu multele legături ale voilor sole

condensarea păcatelor => învărtosare
în patimii

păcat → condensarea
→ patima

vapori de apă → păcături de apă

Important! nepătimirea ne permite să ne miscăm → mișcare bună,
îubirea de Dumnezeu
nepătimirea nu ne permite să ne miscăm → îubirea de semini

Important!

plânsul lucrează
plânsul poartă

plâns => nepătimire
Important!

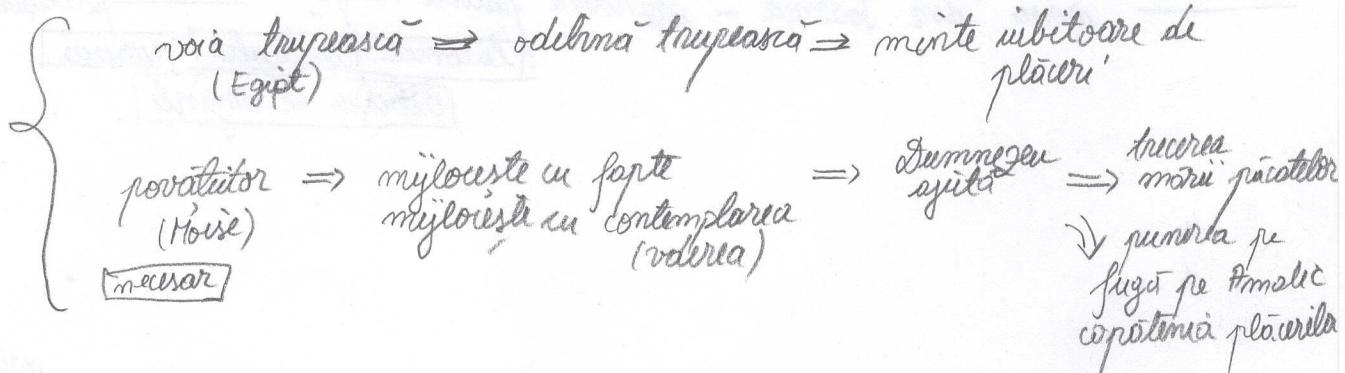
Important!
lăutari - pătuneri
păcăinți = lumina
plâns = lămurire

(13)

[Toti cei ce vom sa iasim din Egipt si sa fugim de faraon] avem
 [mervoie negre] si noi de un Moise (Isusă XV) care poate ca mijlocitor către
 Dumnezeu si după Dumnezeu, care, stând pentru noi la mijloc cu
 săptuirea si cu vedere (contemplarea), sa intindă mâinile spre Dumnezeu
 ca să trăiem, povături de el, morea păcatelor si să punem pe fugă
 pe Amalie, copetenia potinilor. [I-au inselat dea cei ce au crezut in el
 insisi si au socotit ca n-au mervoie de inciam povături.

"Părintu spun ca Egiptul este voia trupasca, care me aplăciște apă
 odihnă trupasca si face mintea noastră subitoare de placere!"

rezumat

OBS Egiptul gândit cu mintea este întunecarea potinilor, la care nimeni nu se coloară, dacă nu ajunge la formele.

OBS

Potini sufletești numește: lăstăva deserto, monardă, întreistarea,
trandafiră (acedia = plăcuteala), pizma,
timarea de minte a răoului, vinovă,
 si ale căreia nu dă dele

Potini trupuți: lăcomia păntelui, nevoră, iubirea de arginti,
 si ale de oromenea

Spune că cei turburati de potini sufletești au mervoie de un om - ca șapămitor si povătitor - care să îngăduie puteri trupului din ceea ce are, ca să nu se înalte, si mai mult pentru ca se infrânează cu sărgință.

Acestia se asemănă cu cei ce au ieșit din Egipt, si sunt povătuiri de
 Moise care e om.

Cău și egipțenii sunt mustorați pentru mandrie, și nu pot face curare.

"Iar cei turburoși de patimile trăpuse au nevoie de un povătuitor care, deoarece om smerit, s-a ridicat la viață îngreșată și întrupărată prin înfrângere, să nepotimorie ca prin post să facă moarte zburătoarele hărnițe. Iar acestia se ascundă în celor ce au ieșit din Iodoma."

Rezumat

— ieșirea din Egipt — dezrobire patimii sufletește — povătuitor (Moise)

(mormânt), slava desorță, înțeleptarea,

(trăindăria), rugina, temerea de moarte
vilenie, a răului.

— ieșirea din Iodoma — dezrobire patimii trăpuse — povătuitor (om smerit)

(lacrima pînăculei) | curvare | viață îngreșată
răbiciile de argintie | metrupasă

↓
post

↓
moarte zburătoare
hărnițe

- (14) Cei ce au vizit din Egipt au avut ca povătitor pe Mosé, iar
 cei ce au fugit din Iodoma au avut ca povătitor un înger.
- Cei dintai se astămăna celor tâmăduite de pătimile sufletești prin îngrijirea doftorilor. Aceștia sunt cei ierni din Egipt.
 - Cei de al doilea doresc să se dezbracă de nervoza menținutului de trage. De aceea au nevoie de un înger sau, ca să fi așa, de unuia de opriuva
cu îngerul, care să-i crete, căci pentru curăție trupului de rane avem
 nevoie de un foarte icurit doftor!

Obs1

Egipt - patimi sufletești - Mosé (îngrijirea doftorilor)

Iodoma - patimi trupesti - înger (curățirea prin doftori icurite)

Obs2

"Trebuie sănătatea să nu se lepoată (de lume) dacă se află în obiceiul sănătății. Dacă nu se află în obicei, să stea sănătatea sub povătitorul spre obșinuirea și învățarea cu deosebirile gândurilor și a duhurilor.

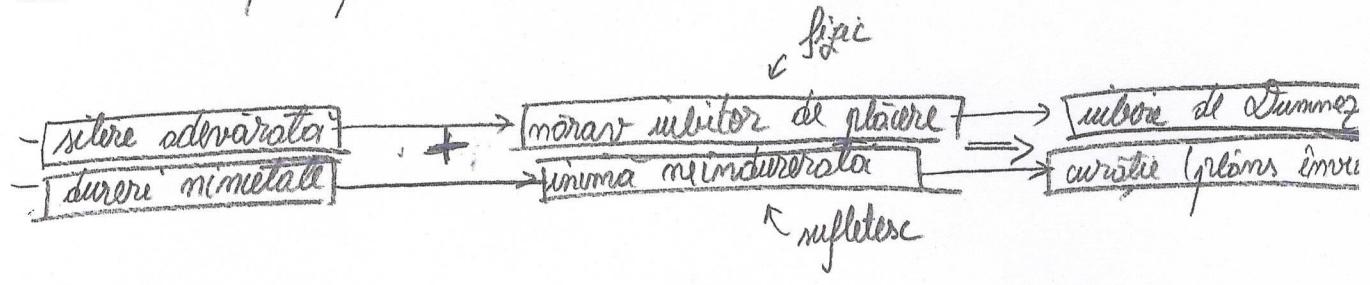
Aceasta să dă de înțeles prin povătirea lui Tyrael și a lui Lot
 de către Mosé și înger.

Grigorie de Nazianz: "Dacă în alte mestesuguri e greu să se impărtășească ceea ce sănătății, în atât mai mult avem nevoie de un învățător spre obșinuirea și învățarea deosebirii gândurilor și a duhurilor"

⇒ mesterul mestesugurilor și slăința stăntelor

(75) Cei care au permis să se succă la cer cu trupul au neroie în aderărat de silo si de durere mîincetate

→ Mai ales la începutul lectorului lor, până ce trece de la năravul lor iubitor de plăceri și de la inimă mîndurerată la uborie de Dumnezeu și la curiozitatea prin plânsul învederat.

Obs De multe ori vorbește de silă, ca exemplu:

Călugărul este cel care nu se supune firei unei siluri meîncetate

Dizinuinită → drepădere → fire
se interesează se preface

⇒ Este neroie de Sila nu să schimbăm năravul îndelungat
nu să prefaçam

Dominul: "Imperatia curiozității este a celor care o sălăiesc"

MATEI 11, 12

Obs "Inimă meîndurerată" este inima care nu suferă pentru păcate.

Venirea sufletului la Dumnezeu nu se înțepătuiește prin reflexum teoretice
nu se înțepătuiește prin suferință pentru păcate sau răsărit.

~~reflexum teoretice~~

suferință pentru păcatele săvărsite
(inimă indurerată)

16

Osteneala cu aderărat, osteneala și amărcuine multă și amevoie de răbdat nu se vede mai atât nouă, celor fără de grija până ce ne vom face minea, acest câine subitor de măcelorū → ubitoare de curăție
câine locom de mâncare → de supravigilere
prin simplitate
blândete
sărăcinte

Metanoria → înnoirea mintii

Dar să îndrăguim noi, cei impătimiți și neputincioși și sa aducem lui Iisusos cu credință neindoielnică slabiciunea și neputința noastră supletească morturisindu-le.

Si negrescă vom primi ajutorul Lui mai presus de vrednicie noastră dacă ne vom rugăti înaintea în adâncul smehilei cugătări.

Mintea - câine subitor de măcelorū
câine locom de mâncare

+ osteneala cu aderărat
osteneala
amărcuine
amevoie de răbdat ⇒

⇒ Minte ubitoare de curăție
ubitoare de supravigilere - prin simplitate
 prin blândete
 prin sărăcinte

(X) Mintea desface total în bucate, oricare unui zâne în căutarea cornului ciopărtește în bucate tot ce este ușor și vrea să înghețe tot mai multe.

✓ Mintea trebuie să fie făcută simptă și carată, și blândă, înțeleghind lucruurile în unitatea lor, respectându-le, nelăcomindu-se să le sfărăie să le descorese. Cău în acest caz nu mai intinge întregul și esențialul, și via-

Mintea: Analogia ~~Analiza~~ Sinteză: Inima
 (X) ✓

Nepuțința noastră și mărturisita lui Hristos e un dar adus Lui.

Abia prin acesta ne dăruim pe noi insine Lui, neînțeind nimic pentru noi ca pe hervă în stare să ne multumească. Îfumul dorești întregii flori Hristos ne deschidește pentru ajutorul sau darul Lui, nerăsuț mai bogat decât tot ce putem avea noi, prin noi insine. Altfel socotim că nu avem nicioi de El.

Chiar mâna sau fapta noastră care le aduce pe acasă lui Hristos va fi întărită de dreapta sau de fapta puternică a lui Hristos.

Dacă vom fi neîncetăți în această stare de smorâță rugătoare, egală cu aducerea noastră lui Hristos, neîncetățile va cobosi peste noi darul lui Hristos.

neîncetățile + smorâță rugătoare

→ neîncetățile +

darul lui Hristos
peste noi

=
aducerea noastră la
Hristos

aducerea nepuținței

avem nicioi de Hristos

fără de care nimic nu e cu plinăț

(17)

Tăruimocă toti cei ce au venit la luptă cea bună, aspră, strâmtă
 → tusoara nu au venit să sare în foc, dacă promesc să locuiesc în lî
 focalul cel memorial.

Să se cerceteze lucrare pe care și numai după aceea să mânance din
 pâinea acesta amestecată cu ierburi amare și șa bea din paharul acesta
 amestecat cu lăzimi, ca să nu-i fi luptă spre osindă.

! Luptă e aspră pentru paza seminților

Important Luptă e îngusta pentru strâmtorarea trupului

→ lepădarea cu amărâciune a îndelungărilor mărvare

Luptă e tusoară pentru inordinea în Dumnezeu

→ măintarea rasei următoare

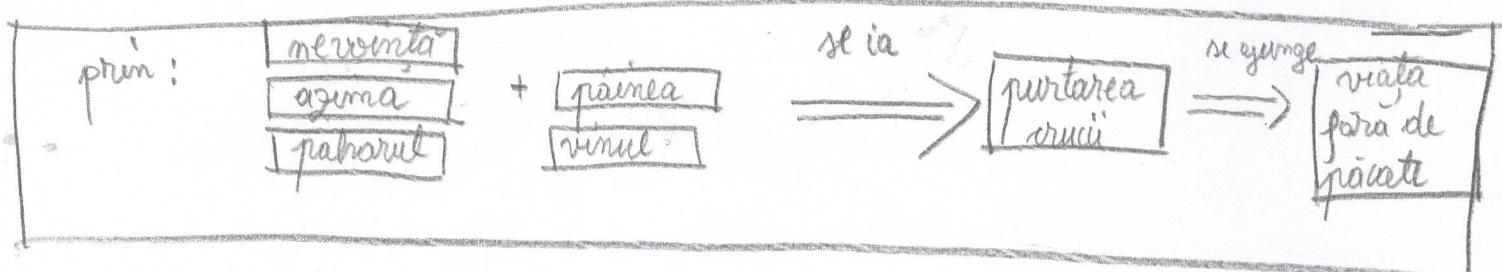
→ mădărilea bunătăților viitoare

Luptă e un salt, un focul iuborii de Dumnezeu

e o primire a acestui foc, dacă se învoiește cel care sare în focul iubirii

Se face o legătură între merovință, azuma mancată și paharul băut
 de evrei la iisirea din Egipt (din lumea păcătelor) și țărâea, țarul femeii
Imnărtășinii

Prin toate se ia puterea purtării crucii, prin care se ținge la viață
 fără de păcate.

(18) Dacă nu tot cel ce se botează se măntuiește, vei trece sub tacere cea
a urmăză. Cei ce vin (la călugării) vor trebui să renunțe la toate, să disprețuiasă
toate, să rădă de toate, ca să pună o temelie bună.

[temelii bune] → [renunțare] la toate lumesti
călugării → [disprețuire] fata de toate lumesti
→ [nă] în fata a toate lumesti

OBS Nu tot cel ce botează se măntuiește, ci cil ce face lucrurile lui Domnului.
Nu tot cel ce se turnă la moaște se măntuiește, ci cil care face lucruri lui Domn.

(19)

Temelia cea lună are trei straturi și trei stâlpi

- merăutarea
- postul
- împrechânarea

Tot cei prunci în Hristos să inceapă de la ele, când ca pildă pruncu cu trupul
Nici o răutate, nimic o viciere nu se află vreodată loc în acestia.

Nu se află la ei saturarea mesăturată, stomac nestăț, trup infierbant sau

trup sălbatic

! → Numai după ce vrea prin sporirea branei îl vei → postă
→ fiecare

Temelia lună → renunțarea la cele lumestri
→ disprețuirea celor lumestri
→ răsuț în fața celor lumestri

Temelia → merăutarea vs. saturarea mesăturată
→ postul vs. stomacul nestăț
→ împrechânarea vs. trup sălbatic, infierbant

! (20) Cu adevărat urât lucru și primejdia este să molește un luptător de la începutul luptei, dând tuturor dorada despre înjurături lui;

! (21) Din tărâia începutului vom arăta mugreșit folos și în vremea molesirii de după aceea. Căci sufletul imbarbatat și apoi molesit și îmboldit de amintirea sârghintei de la început, ca să înacă de aceea unii au prins adeseori oripi și din acesta.

Sufletul imbarbatat și apoi molesit e îmboldit de amintirea sârghintei de la început, ca de un ac. \Rightarrow oripi din acestă amintire

! (22) Când sufletul, predându-se pe sine (trăindorii), va pierde căldura forțată și vrednică de iubit, să caute cu sârghintă să afle de unde și nu înăuntru să lipște de ea și să pornească iarasi nezbun și sârghintă împotriva ei! Cău' nu poate să se întoarcă (la căldura aceea) decât pe poarta pe care a ieșit.

Important

OBS Sufletul să molesit când s-a predat dusmanilor (duburielor reale și cînd a pierdut căldura iubirii de Dumnezeu, \Rightarrow iubitorilor care-l au lăsat)

OBS A ieșit printre-un păcat, trebuie să biruiască același păcat nu să poată să se întoarcă din nou.

(23) Cel ce și-a făcut leprodarea (din viața din lume) din friu se aramănează tărâul care arde, care răspândeste la început buna miracolă, dar pe urmă răsturnează în frum.

Cel ce și-a făcut leprodarea pentru mădydea răsplătu și ca o piatră de moară care se mișca pururie la fel.

Cel care a ales retragerea din dragoste de Dumnezeu a dobândit foc îndatorat de la început, care aruncat în materie, oprește o vîrghie din ce este mai mare.

. Focul dumnezeiesc aruncat în materie fieru umane o inițiază de entuziasmul dragostei de Dumnezeu; la fel când e aruncat asupra păcatelor și topeste.

Frica se intinge în chip îndoit: una e imperatoare, și alta mai desăvârsită. Aum vorbeste de cea imperatoare. Cău cănoi univat se învârteste în păcate, venind la simțire, se leaptă (de ele) temându-se să nu fie lăsat încă în stăpânire de petimi, arată multă nervositate. Dar înțând să greseară și scăpând putin din obisnuită păcatelor, va vîțui mai fără grija.iar cel ce face aceasta pentru răsplătu se îngrijeste la fel, după putere, de lucru, șotind că, dacă s-ar lenevi puteri, iarăi îs-ar micșora plăte.

Dar cel ce se leaptă de păcate din cibire de Dumnezeu, dacă va ofla un porculuior sanguitor, aprinzându-se cu infocare de dragoste nu va slăbi din năvăna sa paină nu va ținje, după sfîntul care vorbește, în fața lui "Dumnezeu." Ps 160, 2

Renuntare

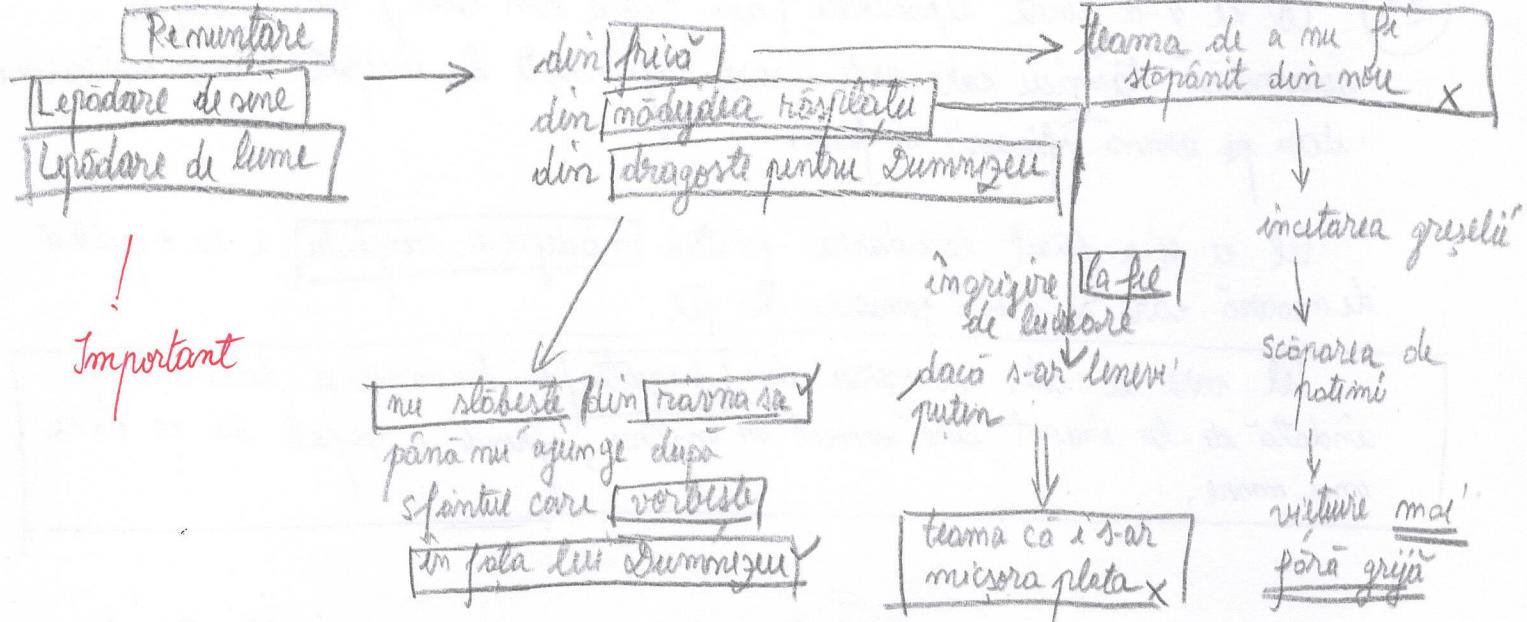
leprodarea de sine

(leprodarea de viața din lume)

din friu

din mădydea răsplătu

din dragoste de Dumnezeu

Foc dumnezeiesc

aruncat în **materia fiului uman** \Rightarrow entuziasmul dragostei de Dumnezeu

aruncat **asupra pacatelor** \Rightarrow **torura pacatelor**

24

Sunt unii care elădesc că rămăzile peste pietre

Si sunt unii care înalta stâlpul pe pământ

Si, iarăsi, sunt alții care umbără puțin pe jos și încălzindu-l-i se mușchi și încheiurile, umbra și mai multe.

→ a clădi cărămizile peste pietre

→ a înalta stâlpul pe pământ

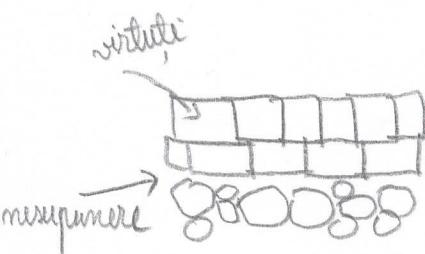
→ în umbăla puțin și apoi a umbra și mai multe

a clădi cărămizile peste pietre → a începe a clădi virtutile fără supunere

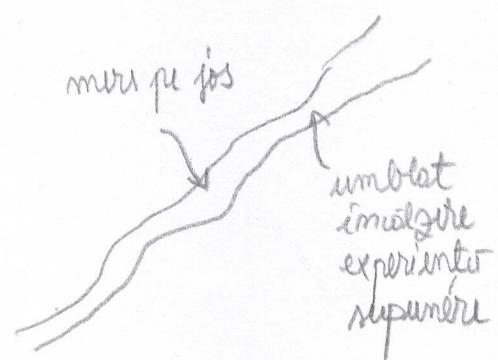
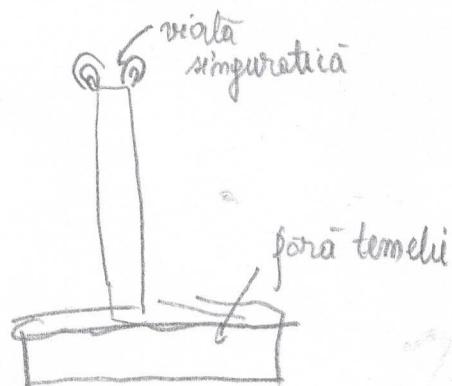
obs pentru că sunt necercati în nevoiele smerite ale supunerii au fost biruiti, și clădirile li s-a micorat și s-a slabit

a înalta stâlpul pe pământ → de la început intră în viață singularitate de acea fiind fără temelii sunt biruiti.

a merge pe jos → înaintând pe inimul pe drumul lipsit de mândrie al supunerii se fac de nebun, ca unii care au experiența razboilor

~~virtuți elădite
fără fundație~~

~~înaltarea
însigurată~~

a umbrelă puțin că
puțin pe jos (smerit)
încălzindu-te ✓

(25) Fiind chemată de Dumnezeu și Imperatul, să alergăm cu răvnă, ca
nu sună, orândol viața suita, să ne oflăm în ziua morții fără rod și
să murim de foame. [Jă ne facem plăutri Domnului; nă ostașii
imperatului] Cău după intrarea în oaste nu se urează să ne facem slujba
să cea mai mare lude - aminte.

Dacă la moarte suntem fără rod, m-am din ce ne hrăni în viață
văzută. Atunci vom „muri” sufletește de tot, din lipsă de hrana. Cău
acolo ne vom hrăni din rodul pe care l-am rodit în viață aceasta
din hranul lui Dumnezeu și din „sărăcina noastră”, desigur un hrană
pe care ni-l va măcini Domnul. Am ajutat pe altii, vom fi ajutați.

din văzut pe Domnul prin inima noastră curată, îl vom vedea
nesfârșit mai mult stenai și ne vom hrăni de vedere Lui. Atât timp
de foame; dar vom fi consințente de „moartea” aceasta. Vom suferă de un
cumpărat gol conștient în sufletul mortu și în jîral nostru.

(26) Să ne temem de Domnul nu de fiare. Cău am văzut oameni care,
diciindu-se să fure, nu se temeau de Dumnezeu, dar aziind lețat de
căine în acest loc i-au înapoiat îndată; și ceea ce m-a făcut frica de Dumnezeu
a făcut frica de fiare.

[...] Si ceea ce m-a făcut frica de Dumnezeu a făcut frica de fiare.

24

Jă vibram pe Domnul cum ii cinstim pe prietenii noștri.
Cău am vîzut adeseori pe unu supărător pe Dumnezeu și năvând multă
grijă de aceasta, dar mărtind pe cei iubiti de ei pentru vreun lucru neinsemnat
nu folosind orice mijloc, nărcocinul oricănd, năbdând orice lucru, făcându-le
orice declaratie (de vîrstă) ei însisi sau părinții lor, sau trimițându-le orice
fil de doruri, ca să-i vîtoarcă.

Conșterea lui Dumnezeu

Să nu supărăm pe Dumnezeu

dacă am greșit lui Dumnezeu să me cerem urcare.

temere rugăciune curaj curățenie

28

Jă luăm virturile chiar de la începutul lepoădorii cu osteneală și cu durere,
iar înaintând, să me simtим în ele foră întristare, chiar dacă suntem
intristăți puțin. Dar când rugetul nostru muritor va fi coplesit și
stețănit de râvna din noi, le vom lăvra pe acestea cu totă bucurie,
morginta, dorinta și văpăia demnizașă.

Chiar de la începutul lepoădorii { → osteneală
{ → durere
{ → virtute

inaintând { → sentiment de întristare puțina (pentru că suntem
{ → sentiment foră de întristare (pentru că om înaintă puțin)
{ → virtute, eliberare de spitele spre povestire

ruget muritor { coplesit și stețănit de râvna din noi ⇒ lăvare cu:

bucurie
sărungă
dorinta
văpăia demnizașă

(29) Pe cîte de vrednică de laudă sunt cei care lucrează virtutile și împlinesc porumule
îndată de la început cu bucurie și răvnă, pe atât de vrednică de plamuri sunt cu
care, deși se nervoiese de multă vreme, le lucrează și pe acestea încă nu osteneală
chiar dacă le lucrează.

Cei care deși se nervoiese de multă vreme n-au ajuns să lucreze virtutile cu
securitate și cu bucurie, și le lucrează încă cu silă și cu greutate în seamna ea
nu au dragoste de Dumnezeu, nă n-au pus încă suflet în lucrarea lor.

(30) Să-mu disprețuem și să-mu osândești mă' lepođările (di vista lumeasă)
faute din împărători neroi. Cău' am văzut pe unu' fugind, întâlnindu-se
fără voil cu împăratul care le venea în cele și, ajungând în garda lui,
au intrat împreună cu el în palat și stând la masă cu el.

Lepođari' din împărători' fără voil - lepođari' faute din cauza unor
întâmplări' sau nemoruri' venite asupra unora.

Cei care fug - cei urmăriți în tinutul lor pentru vreo greșală.

Se întâmplă ră în vreme a unui dintre acestia petrec în vreun loc,
trăind împăratul pe acolo, acesta e anunțat împăratului că ar fi urât
împotriva lui și împăratul poruncește să fie adus cu silă înaintea lui.
Dar acesta, cercetând și aflând că omul n-a făcut nimic rău împotriva
lui, îl scote din starea de fugă și e umstît cu tot felul de bunătăți.
Ba e chemat chiar la masă cu el. Aceasta pilda re potrivirea lui Pavel
și alțiori mulți, care s-au întâlnit cu Iisus fără voil, dar apoi au
vîtrat și au împărat împreună cu El.

- (31) Am văzut sământă cărând foră voi în pământ și aducând rod mult și bine crescut. Dar am văzut și lucruri dimpotrivă.
- (32) Am văzut pe oarecum întrânlol în spital pentru vreo altă priină și tiner de doftor, și leau cu multă binevoire, și prin aceasta scopat de ceea cea-i așperia lumina ochilor. Astfel i s-au făcut ale foră de voi temei și mai de folos decât cele de bunăvou.
- (33) Nemenea să nu socotească pe sine nevrădicic de făgăduință călugărească, lond cu motiv greutății și multumea păcatelor. Îf să nu creada ca se smoară dacă, nevrănd să rămână lipsit de dulcea împătimire, și dă ca priină pentru sfarurire în păcate înseși păcatele sale. Căci unde e mult puori e nicio și de multă doftoreală lăsată în sfârșit entimpărimea, cau nu vin în spital nu sănătoși.

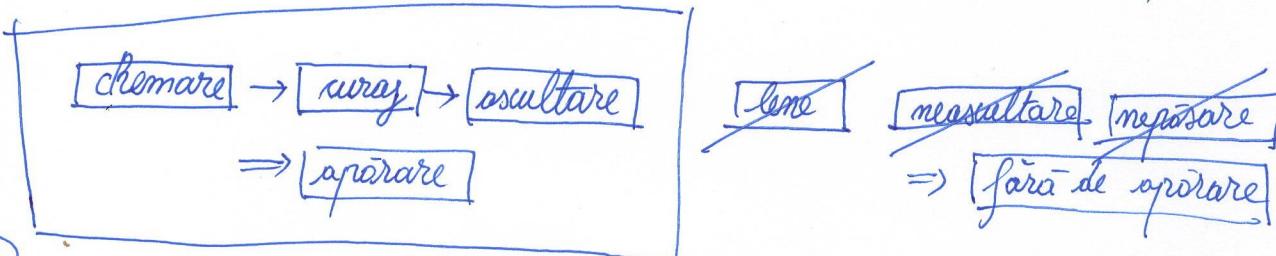
Sănătatea sufletului este buna mireasmei a voii dumnezeiști împlinite.
Boala sufletului este rădarea din voia ea bună a lui Dumnezeu care sfârșeste în moarte.

Sufletul sănătos e numai cel care viață în conformitate cu voia Lui Dumnezeu, în legătură cu El.

Boala sufletului răspândește mires urăt, morosul descompunerei trupesti priinuită de puinderea sufletului; de dizordinea care nu propășește în rationalitatea lui armonioasă.

Obr Unde e porvare greia, acolo e și nicio de un ajutor; și unde e motiv în suflet, e nicio și de lacrimi pentru al curăță.

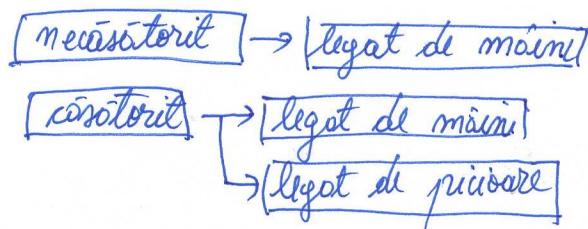
(34) Dacă atunci când împăratul pământesc [ne chema] și voiește să ne facem astăzi slujind în fața lui nu zăbovim, nici nu căutăm prietenii pentru neasfaltare și lăsând toate ne ducem degrabă la el, să luăm aminte la noi însine că [nu cunva] - chemându-ne Împăratul împăratilor și Domnul Domnilor și Dumnezeul dumneștilor la această slujire corească - să o respingem din lene și nerăsare și să ne sfărăm la moareă Judecata fără de oporare.

(35) E cu puțină să umble cineva și când e legat cu lucrurile vietii și cu griile de fier; dar greu. Caci și cu legături cu fiare la picioare umbela adeseori dar se potinere des și-si priuimise râni?

(36) Cel neasătorit în lume, fiind legat numai de lucrari, se arămată cu cel legat cu fiare la mâini. De aceea, când voiește să slerge la viață colțărească nu se împiedică. Dar cel căsătorit se arămată cu cel legat și de mâini, și de picioare.

(37) Am auzit pe unui răre petrec în lume cu nerăpare, zicând către mine:

"Cum putem noi, cei ce viațuim împreună cu soțile (sau cu soții) noastre, să petrecem viață colțărescă?" Acestora le-am răspuns: „Toate lucrurile bune pe care le puteți face, faceți-le:

[pătimiți împreună cu ai lipsite]

[nu defaimați pe nimeni]

[nu furăți de la nimeni]

[nu mintiți fătă de nimeni]

[nu urăti pe nimeni]

[nu vă despărțeți de la voluntariile de la slujbele din biserică]

[nu pricinuieți numomui smintea]

[de acea ce e al altuia să nu vă apropioți]

[indestulati-vă cu ceea ce vă pregătesc femeile voastre]

De vătă face oare nu vătă și depărte de Împrăția cerurilor.

(38) Să purtăm cu bucurie și cu frică lupta cea bună, nemenindu-ne de viojmarii noștri. Cău, desă nu se văd, ei privesc la fata sufletului nostru.

[lupta cea bună] → [Bucurie]

[fără cu frică]

[fără temere]

Ols Fata sufletului → puterile sufletului

Ols $\left\{ \begin{array}{l} \text{din semnale stăriilor noastre sufletești} \\ \text{din semnale stăriilor sufletești imitate} \end{array} \right\}$ văd dracii dispozitii noastre lăuntrici

Cău [nu cunoșc de la ei] [rugetarea noastră], ci slămioa numai mesesugerele lor și asteapta să vadă cu ce dispozitive vom primi uimările.

Să nevăzând ei îi facem să vadă prin [usuroitatea] noastră.

Adică [le dăm] [noi] [semnale] prin care pot vedea ce e în sufletul nostru, ora cum le dăm

Si dacă o văd pe acasă schimbându-se de frica, se informeză [în] [alor] oameni amânic împotriva noastră, înțelegând victoria

Si, dacă o văd pe aceasta schimbandu-se de frică, se înarmeașă mai amarnic
împotriva noastră, înțelegând, uileanu că ne-am infrișosat.

deci să ne înarmăm cu curaj împotriva lor.

Cău' numenea nu se roagă cu cel ce se luptă cu hotărare.

lupta rea bună → bucurie

→ nu făță frică

→ fără teamă (cu hotărare)

cu hotărare

curaj

vrajmoșu privesc la făța reflectului nostru → date chiar de noi

vrajmoșu văd dispozitia lăuntrică din semnele storilor noastre reflectă
storilor reflectă limitate

vrajmoșu nu cunosc de la ei cugătarea noastră

vrajmoșu Namănia numai mestesugirile lor

vrajmoșu asteptă dispozitia primului a ceea ce au urmat

vrajmoșu se înarmeașă mai amarnic împotriva noastră când ne-am infrișosat.

să ne înarmăm cu curaj, împotriva lor

orăjmoșu nu se roagă cu cel ce se luptă cu hotărare

(33) Domnul a userat cu iconomie războiile impotriva celor de curând săditi (în viață călugărească) ca să nu se întoarcă îndată de la început în lume.

De aceea, bucură-te totdeauna în Domnul toti cei ce slujite Lui, cunoscând că acesta e cel dintâi venin în voi al dragostei "ștefanului fata de voe" și că el însuși me-a chemat pe noi.

(40) Dar Dumnezeu Se face adesea cunoscut, lucându-se astăzi: văzându adică sufletele bărbătescii, le îngăduind să intre în războiile îndată de la început voință să le învânuieze pe acestea degrabă.

(41) Domnul a ascuns celor din lume greutatea, mai bine zis usurința luptei din stadeon. Căci dacă ar fi cunoscut-o ei și astăzi nu să fie leprodat de lume, nici de trup.

Cela ce li se pare multora greutatea luptei, mie, zic, nu mi se pare greutatea cea ce înseamnă că numai la spărtă e greutate, dar în adesea e usurință.

Totuși Dumnezeu a ascuns greutatea aceasta celor din lume, pentru că dacă ar fi privit la greutatea ei nu să fie leprodat niciumul (de lume).

Pentru că după Apostol "omul trupesc nu primește cele ale Debilului", nici sunt nebunie lui" 1Cor II,15

iar la voi cale ale lui Dumnezeu e propriu celui duhovnicesc.

Cei care potrivești lumii cum ar putea să lepede înșesurile proprii ale ruginii, dacă nu i-a chemat Dumnezeu prin măstesugul Lui?

"Căci trup și sănje nu pot mosteni Împărăția lui Dumnezeu" 1Cor XV,50

Multe văd greutatea greutatea stăbișnului și zic:

Dacă Hristos numește jugul bland și usor, de ce sunt supuși unei vîlăi de-lăiu? Căci ei nu stiu că celor ce privesc și vătușesc moștenea odihni și a măngâierii și s-a spus că acestea sunt usoare și blandă; dar celor care se temă de jos le sunt opere și greu de străbatut. Căci cel ce se dezlipeste cu anevoi de cele de jos trăilește să se nălăscă pentru urcas.

Așa și Tânărul din Evanghelie declarând că-l-a făcut pe toate, a gresit fără de lucru cel mai desăvârșit.

Dar cel ce se scurtat de toate [fiecare șept] prin vozelul acesta.

(42)

[Dă] lui Iisus cu râvna [ostenile tineretilor tale]; și te vei bucura la bătrânețe de bogăția neștăvirei.

Cele odunate în tinerete hrănesc și măntuie la bătrânețe pe cei obosiți.

Să nu ostenim, tinerilor, cu infocare; să alergăm cu friguri. Căci nu stim când vine moartea.

[dar] lui Iisus → [ostenile tineretului] → [bogăția neștăvirei
la bătrânețe]

[cele odunate în tinerete] → [măntuie la bătrânețe pe cei obosiți]

să nu ostenim, tinerilor cu infocare
să alergăm cu friguri
căci nu stim când vine moartea

! Important

(43) Fiind vrăjimasi cu adevărat rai, cumpălit, vileni, mestri în umeltire, puternici, neadormitori, nemateriali, care tin focul în mâini și doresc să aprindă biserică (locasul) lui Dumnezeu prin flacără din ei.

vrăjimasi [cu adevărat rai]

vrăjimasi [cumpălit]

vrăjimasi [vileni]

vrăjimasi [mestri în umeltire]

vrăjimasi [puternici]

vrăjimasi [neadormitori]

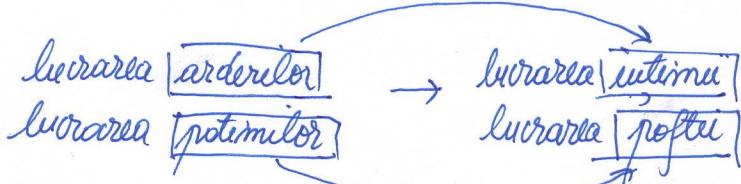
vrăjimasi [nemateriali]

vrăjimasi [care tin focul în mâini]

vrăjimasi [care doresc să aprindă locasul lui Dumnezeu]
prin flacără din ei.

~~Citindu-le austă în chip simplu și fără dreptă socoteală, și prelându-se pe se
unii altii prea mari,~~

Draci cu vileni ne străg spre lucrarea arderilor și protimilor, adică a
lumini și a poftei, prin lucrările lor, ca prin niste măini.

44 Numenea, căt e lomăr, să nu primească pe vrejmosu' lui 'drac', care-i zic:
Să nu-ți sfărâmi trupul, ca să nu cazi în boala și reputația. Căci de abia
se mai află cineașa, mai ales în generația de fata, care să vrea să-si omore
trupul, chiar de săr lipsă de multele si indulcitoarele măncăruri. Dar scopul
acestui drac este să facă însăși intrarea noastră în stadion (în luptă)
molesta și plină de nerăsare, deu și sfârșitul potrivit începutului:

X Să nu-ți sfărâmi trupul, ca să nu cazi în boala și reputația.

închipuri de boala

închipuri de reputația

Scop: întârzierea noastră în [luptă molesta]

în [luptă plină de nerăsare]

⇒ sfârșitul potrivit începutului

"Cându-le acestea în chip simplu și fără dreptă socoteala și predându-se pe ei
unei silve prea mari, să-ai arătat potrivnicii acestui sfat. Căci me tuturor le dă
parințele acest sfat, și celor tari în care au un trup sănătos, și au primit un han
spre acesta. Cuilelli trebuie să-l robească după putere, ca să nu fie grija ce i-o
poartă spre tăzirea poftelor."

45

Cei care s-au hotărât să slujească cu sinceritate lui Hristos vor căuta și vor face înainte de toate asta: să-să allegă, prin porință duhovniște și pruri constanță lor, locurile, chirurile (de virtute), și îndelitniciile potrivite cu ei însăși.

Cău nu se potrivesc tuturor mănăstirile de obște, din prima lăcomie; nu se potrivesc tuturor sihăstruile din prima utimie lor.

Fiecare se va gândi pentru care e potrivit.

Obs.1

După Codex Augustanus: Cei lipsiți de povotuire cred ca frunzele
cei care se osteneșc fără sfatire în general se sarăcesc
[Cei ce aleargă cu moșeje și vor fi îndoit de bogată].

Obs.2

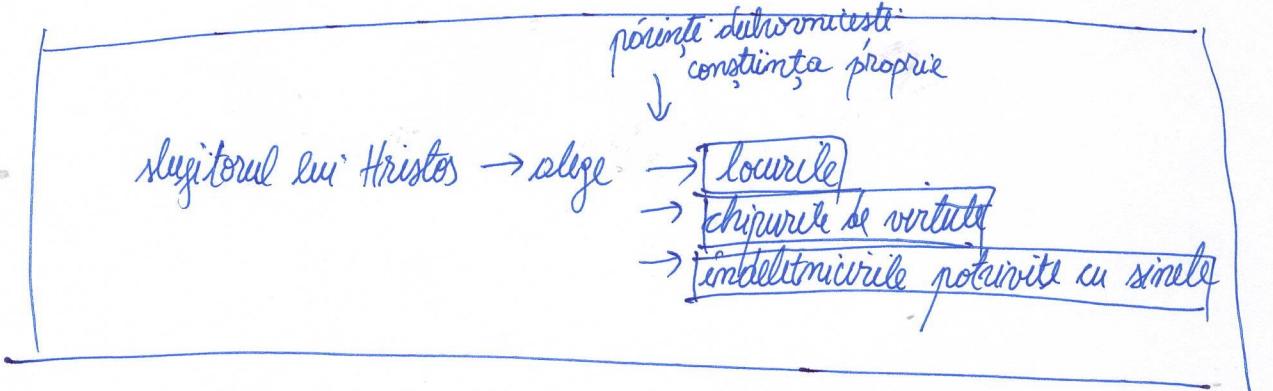
[Tu refuza să înveți], chiar de ai fi fost foarte înțelept. Căci în iconomia lui Dumnezeu me e mai de folos decât înțelijința noastră.

Obs.3

[Nu socote că e bun ceea ce te se pare că faci bine] și ceea ce e recunoscut ca stare de bărbați evlavioși:

Obs.4

Însăși voința de a lucra după propriu judecata, fără a cere sfatul altora excuzându-și la monahie, e păcata de păcat. [Cererea de sfat e un prieten de amerenie și de întărirea comunității], care, când e curată sau aderărată e aderăratul bine.

[Cererea de sfat] e un [priet] de amerenie și [de întărirea comunității]

(46)

În aceste trei chipuri de viață stă totuștă vîntură călugărească

- fie în nevoie la retragere și singurătate
- fie în lipsă de cunoscere sau de dor
- fie în sedere sau răbdare în astăzi

Ecclesiastul :

"Sa nu te abeți la dreapta sau la stânga. Ci umbără pe colia împăroteasă"

căuș chipul de la mijloc e multitorul cel mai potrivit din cele spuse.

Prov XIV, 27

"Voi celuia singur" (Ecl. IV, 10)

Că de va cădea în → [trăindorie]

→ [romn]

→ [neșansă]

→ [degnădejde]

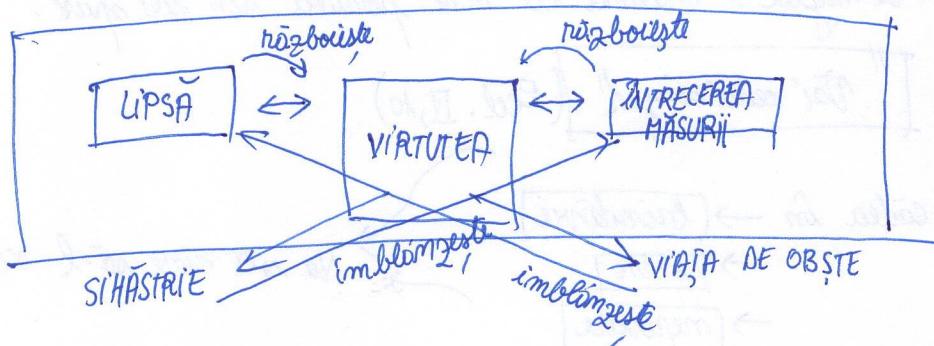
Nu este cine să-l scoale dintr-o osmene

"Unde sunt doi sau trei adunători în numele Hrnu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor" a spus Domnul (Mat. XVIII, 20)

Este fuzor să purgi cele bune, dar să le dobândește nu este ușor.

[Păcatul] are două ajutoare prin care războbește cumpălită vertuțea măscându-se
dintr-o parte sau din alta: prin trucerea măsurii
prin lipsă

[Virtuțea] rezorind numai la mijloc se seleste să ne împotrivească fierberea
dintr-o celă două care o războbește.

LIPSA - VIATĂ DE OBSTE
INTRECEREA MĂSURII - SIHĂSTRIE
⇒ VIRTUȚE

De se vor invoca doi (Motu XVIII, 19) adică cel ce păcănește și cel ce-l
sfătuiește pe el să se despartă de rele, de faptele reale și va assulta cel înșatră pe cel
care-l mutrează, lî se va da lor de la Dumnezeu ceea ce vor cere, adică iertarea
celui care a păcătoit.

"„Că unde sunt dozau trii în numele meu lui Dumnezeu”" adică uniti
adunatoare.

intr-o bisericească bună, conform cu voia lui Dumnezeu, și Eu în mijlocul lor,
cu ajutorul Lui. În [putere] lor înmulțită de [elenul] comuniunii și al [voinei]
de bine se revărsă și puterea lui Dumnezeu.

Fundat molosus a spus că nu tuturor li se poate potrivesc viața de
obiște din prima lăcomie și nu tuturor schimbarea din prima uitimie, după ce a
arătat cele două extreme, arăta mijlocul lăudat și de dumnezeiasca
Scriptură, și de el însuși. Că arată pe Domnul zînd: "„Unde sunt dozau
trei, acolo sunt și Eu în mijlocul lor.”

47

Care e deu călugorul credincios și înțelept?

Cel care n-a părit căldura lui nestinso și n-a vîntat să adauge paine la ișerea (moartea) lui, în fierică zi, foc la foc și căldură la căldură, și sârghintă la sârghintă.

Totă prima treaptă: cel care se poartă pe ea să nu te întreți la cele dincolo:

Colțigăr [credincios]
[înțelept]

[prăznește căldura nestinso]
[nu imatează să adauge căldură la căldură]
[nu imitează să adauge sârghintă la]
[sârghintă]